

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יב"א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי,
קובי ניב, אפרים סידון
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

נילווית אל 3 השבויים החוזרים

המתפללים, את הטייס-החוזר בן-הכפר, שהיה קשור אליו כל אותה עת באויקי מתכת מיוחדים. אני עצמי חדרתי, בפעולה מתואמת היטב, לתוך ארון-הבגדים שבחדר השינה של משפחת הטייס השלישי. לאחר המתנה קשה, באפילה וללא זמן, וכיתי לראות במרעני את השבוי-החוזר ואישתו מת' ייחדים כמה וכמה פעמים, כשימחת הגיל וצער העצב משמשים בעירבוביה. אודה ולא אבוש — אף אני, מכונס בשתיקה בתוך הארון, הולתי דמעות שליש לנוכח החיזיון, ובאותם רגעים נהדרים הרהרתי ביני לבין עצמי: „אנחנו עם נפלא, עם נפלא ו! ואתם?

לאחר שהסעתי אותם לבסיס האוויר אי-שם, מוסווה כנהג מונית, ועם סיום טקס קבלת הפנים, התחלקנו, אני ושני עוזרי, לשלושה חוליות-רכיסי ויצאנו ללא דיחוי לכסות את שובם של הטייסים לבייתם. אחד מעוזרי יצא לקיבוץ עין-שמר ור מוסווה כתורן-מטבח האוין וצפה בטייס המתייחד עם ביתו הגדול, תוך כדי-כך החדיר עוזרי חומר משלשל למוזנו של הטייס החוזר, וכך יכול היה להתייחד עימו בבית השימוש הקיבוצי, לדובב אותו ל-ראיון בלעדי לעיתוננו. עוזרי השני יצא למשק הקטן חופתי, שלחוף הים התיכון, חיסל ביריה את גבאי בית הכנסת העלה לתורה, לשימחת אלפי

מאת כתבנו הצבאי

בקשתם הראשונה של שלושת הטייסים, שחזרו אמש מן השבי הסורי, היתה שיותן להם, לפחות בשעות הראשונות, להתייחד ללא הפרעה עם יקיריהם. אי-לכך נלוויתי אל השלושה למן הרגע שחצו את הגבול ועד לסגירת הגיליון. כל זאת על מנת לספר לכם על רגעי ההתייחדות של השלושה בחיק היקרים להם מכל. פגישת השבויים החוזרים עם יקיריהם היתה מרגשת מאד עד מרגשת להפליא, ודמעות נזקו את גרוני לנוכח המראה. שלושת הגברים הקשוחים הזילו דמעות כילדים כשהתחבקו עם נשותיהם, הוריהם ואיתי. „אבא, היה לך קשה?“ שאל אותי אחד הטייסים, כשנשקתי לפיו הלח. „כמה גדלת, בני יקר!“ לחש לי בקול חנוק אחד ההורים, כשליטפתי באהבה את שער ראשו המתולתל.

ה-5 ביוני — יום רגיל בגדה: 28 נעצרו במזרח ירושלים

בידידי ושומרני וני ררצנצת עזה נפתחי בחינייח והחיהיח החוהלו כסדורי

- אני ממתין ...
- הריצוץ' נתפס לי. לא יכול לפתוח.
- אתה פותח או לא?
- אתה רואה שאני מנסה ...
- יש לך 20 שניות לפתוח, או שאנחנו צובעים לך אותה בכחול ולוקחים אותך למעצר.
- הגה. פתוח. ראית? אני יכול לסגור?
- מה לסגור. זה נשאר פתוח עד שבע בערב!
- אבל אני לא יכול ללכת ברחוב עם חנות פתוחה.
- הבריה, קחו אותו לתחנה.
- יום רגיל בגדה. 29 נעצ-
- ר.

- תעלה-הן, יא ולד!
- סליחה?
- החנות שלך?
- אה?
- החנות שלך מגורה.
- תמיד בשעות כאלה.
- אז תפתח!
- לפתוח?
- תפתח תיכף ומייד, כן?
- למה לפתוח?
- ה-5 ביוני היום. שיש שנים — שישה ימים!
- אז מה? אני רגיל לסגור אותה.
- רגיל-שמגיל. אצלינו אתה לא תיכנע לאיומים. פתח מייד!
- אל תאיים.

כנס העתונות החופשית

השבוע נפתח בירושלים הכנס ה-22 של המכון הבינלאומי לעיתונות. במכון זה מאורגנים כאלפיים עורכי עיתונים מן העולם החופשי — מכל הארצות והיבשות שקיימת בהן עיתונות חופשית ובלתי-תלויה. לכנס הגיעו כ-300 חברים מ-34 ארצות ומחמש יבשות.

בטקס הפתיחה הוקראה איגרת ברכה לבאי הכינוס, שנשלחה ע"י חברי-הנשיאות ומ"מ יו"ר המכון בפועל, הד"ר מלכיאל זוארץ, עורכו של אחד העיתונים החופשיים ביותר מדרום לקו הרוחב 24°15'. הד"ר זוארץ עמד בדבריו על העובדה שהעתונות החופשית היא אחד מיסודותיה החשובים של הדמוקרטיה, ולה תפקיד נכבד בהארה נכונה של השגי הממשלה. בסקירתו על תולדות העיתונות העברית בארץ העלה הד"ר זוארץ על גס את תרומתם של עתונאי-ישראל לליכוד העם וגיבושו מאחורי מנהיגיו ההיסטוריים.

כן ברך עורך העיתון מאקומבא-מאקומבא, בטאון מפלגת השלטון בקינשאסה עלית.

פגשתי אמש את ויליאם (ביל) שייקס-פיר במסיבת-גן שערך ניירון קיסר בחולות המפוארת בהרצל-הפיתוח לרגל זכייתו בתחרות האירוביון, כשהוא זולל מרגליה-עוף של אשתו פולזי (ששבה ל-חיקו אחרי מחלה קצרה). בתו של היהלומן הנתנייתי סוקרטס (סוקר) שסיפר לי שגם הוא לא החמיץ את הנשף ואף שתה שש-שבע כוסות תרעלה, וואח למרות גערותיה של הגב' קליאופטרה לוי שסיפרה לי שכרסה שוב בין שיניה ונראה כי חסידה כ"ץ מתכוננת לבקרה בקרוב. וכי היה בי-דעתה לקפוז לקוסטיל שערך המזכיר השני בשגרירות תאילנד מר זולו אס קונג שבוטל בגע האחרון, מכיוון שנחפו ל-פייבאו עם סמיכי מקיגרב ונאלץ לור-תר על הפרמירה לסירטו של הבמאי האמריקני והציני אכרם (איבי) דינקולן שהגיה מן הלינקולן הגרועת שלו בלווית יו"ר המועצה לעידוד הסרט האמריקני מר לאיונארד (לני) דהיוניצני בנה של ה-רוזנת דה-יוניצני, הידועה מפרשיית האהבים הפוליטית שלה עם הקוסמטיקאית הידועה מפרינצה לונדה ליוה, שבאה לפארטי בלווית יעקב (קובי) אבינו,

עשיו (פוצי) אבינו

אשר אחז כל הזמן בעקב אחיו, עשיו (פוצי) אבינו, שקפץ לביקור בתל-אביב לאחר שעשה שנתיים בדרום-אמריקה, ר-סיפר לי שהתארח בביתו של בריסטרופר (כריס) קולומבוב, סוחר החרזים הנודע ומידידו של סמנכ"ל פיניציה, סא"ל/מיל. רושף עוז מי שהיה רל"שו של האלוף/מיל. ירבעם בדינבם שקפץ לי באקט יחד עם בנו הצנחן אל-מגור ללא-התה, בן הארבע-עשרה, ואחובתו הי-סופרת הגרושה מורית (הייתי כלבנו הפרסית של כלב ציבורי) הדם, שלא לדבר על כלבתם עזית (שנוק). שסיפרה לי שהיתה אחת השושבינות העיקריות לשמחה ונהילה דרשיה מאלף עם קרפיון הכנרת הממולא מכינרת ועם סרדין כהן מסרדיניה. היה ערב מאלף.

מכתבים למערכת

יועמדו הבוגדים לדין!
קראתי בעיתון שמישלחת צעירי מפ"ם (בהשתתפות היהודים לטיף דורי ומיכאל אפל והערבי מוחמד ואתד) ניפגשה בי-שבדיה עם אחד בשם מוסא סארדאו, שהינו פעיל ב,חזית הדמוקרטית לשיח-רוו פלסטין, אירגונו הקיצוני-רצחני של נאץ חוואטמה. בטוחני כי מוסא הנ"ל הינו בגדר „סו-כן ור“ שבזים, ולא סתם סוכן-זר, אלא אדם השואף להשמיד את מדינת ישראל ולהשליך את כולנו הימה. אי לכך יש להעמיד לדין לאלתר את שלושת הישראלים באשמת מעע עם סו-כניז וקשירת קשר להרס מדינת ישר (המשך בעמ' 3 טור 4)

התנצלות

אז קראנו בשבת באחד העיתו-נים • שהיים חפר כועס עלינו, ועוד בחרוזים • שהעזנו וביקרנו והטלנו דופי • ואמרנו שהפלת המטוס לא היתה כל כך יופי • וגם עתה, עם צאת האמת כולה לאור • רק אנחנו מתעקשים ומתעקשים כמו חמור • ולא מו-כנים להתנצל כמו כולם • ולומר שהמטוס נפל בגללם •• דברים חריפים ממש עד כאב • של פייטן אמיתי, הלוקח ללב • אז הלכנו ובדקנו מתוך רגש אש-מה • את חומר הראיות של אותו כתב-הגנה • ועכשיו אנחנו מוכ-נים להתנצל ולומר בלי בעיות • שישראל בהחלט יצאה זכאית — אבל מחוסר הוכחות •• (אולי זה לא חרוז, אבל זאת עובדה).

יארציט

יום הזכרון למותו של אגג העמקדי יתקיים היום, יום ד' 13 ביוני 1973 לספירת הנוצרים ימ"ש. הטקס ייערך בחלקת שנואי האומה שבהר-הקללה. הציבור מוזמן. תחי בורה מובטחת.

בברכת „לנצח לא נשכח“ הליגה „זכור את עמלק“ לדורות בירושלים השלמה — בירתנו.

הארות בעניין מוזיאון השעווה

א. „מוזיאון השעווה הישראלית — 100 אישים, 35 סצינות מוצבות בשעווה עם תאורה ואביזרים מקו-ריים“ אומרות המודעות „מבדר, מהנה, מלהיב, מרתק. הבידור הי-מושלם לכל המשפחה.“ מה זה? התחילו כבר לעשות פרסומת לביקורים בכנסת? ב. במוספי סוף השבוע ראינו כמה צילומים מהמוזיאון הנ"ל ומוכרחים להודות שעד עכשיו לא ידענו שיש לנו מנהיגים כאלו יפים. למשל גולדה (בפגישתה עם קנדי) — אשה יופי! קלאסי ממש. ואילו פנים חלקים, ללא שמץ של קמט. בחורה יפה, ממש בובה, גול-דה. והנה דיין צועד לתוך העיר הי-עתיקה. תיראו, תיראו — איזה גוף! איזה אתלט! וכל ההשמצות על הכרס זה הכל שטויות. הנה, תיראו בעצמכם! בכלל, אין כרסים במוזיאון הי-שעווה, ולא קמטים, ולא זיקנה,

ולא קרחות, ולא שיער-שיבה, ולא כיעור (הכיעור שמור ללא-יהודים בלבד). אנשים יפים כולם. יפה ההיסטוריה, יפה. ויפים מעצביה. ג. ויש לנו גם בקשה לאחראים על המוזיאון — אצלכם דיין יפה, צעיר ושותק וגולדה נהדרת ולא-מדברת. אז אולי אתם יכולים להשאיר אותם שם כמה שנים. ככה, שיישמרו היטב.